

Mästare i förtrollande musikaliska bad

**Franz Schubert,
Ludwig van
Beethoven
och J. S. Bach.**

4.

Ljud, ljus och scenografi: Rasmus Persson och Rickard Eklund.

Medverkande: Ensemble Makadam och Avin Omar. Scen: Göteborgs konserthus.

● Med sin snillrikt formade väg som leder publiken i en spiralrörelse från entrén och vidare upp till foajén och därefter in i salongen är Göteborgs konserthus ett storstilat uttryck för den modernistiska estetik som ville förstärka känslan av att konsten var en autonom värld, avskild från den övriga verkligheten.

Att som Ensemble Makadam nu gör och förlägger en så kallad installationskonsert i entréhallen kan man se som ett härligt sabotage mot denna arkitekturidé. Inte minst när de just denna måndagskväll får support av Chalmers karnevaliska nollning, ett forsande vattenkrig i och omkring Poseidon, som under hela konserten går att se och höra genom de glasade entrédörrarna.

Makadam är Sara Sjödal på piano, Anna Lindal på violin, Elsbeth Berg på viola och – i måndags – Kristina Lindgård på cello och den svensk-kurdiska Avin Omar på sång. Konserten ingår i en serie som ges

Ensemble Makadam och Avin Omar på Göteborgs konserthus.

i entréhallen mellan den 4:e och 10:e september, heter "Durationer" och som också kommer att presentera musik av Isak Edberg, Lina Järnegård och Victor Lisinski. En experimentell konsertform där musiken bryts upp av improvisationer och fragmenteringar.

Men den första konserten var ägnad tre klassiker: Franz Schubert, Ludwig van Beethoven och J. S. Bach vars kammarmusik Makadam löste upp och lekte med i tre så kallade musikaliska "bad" (även det mycket passande till sounden från Poseidon!). Och förtrollning infann sig genast när Avin Omar ensam med sin ljuvligt glödande röst fångade stämningen hos Schubert som via olika igenkännbara fragment töm-

des på all sin inneboende dynamik. En strid mellan bländande skönhet och akut fara och risk som osäkrade det schubertska uttrycket på ett fantastiskt vis.

Och gjorde entrén vidöppen till "Beethoven-badet" där man inspirerats av tonsättarens kalligrafiskt surrealistiska och nästan oläsbara skisser. Det blev en fascinerande färd från den "färdiga" och igenkännbara musiken mot skissens upplösta tillfällighet. En äventyrlig baklängesresa som avrundades med ett "Bachbad" som via ensemblens bullerljud sökte sig in mot en melodisk linje som Avin Omars röst lade sig ovanpå likt en svävande fågel. Oj, så vackert!

Martin Nyström

martin.nystrom@dn.se